

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-04586
Otsuse kuupäev 29.05.2026
Komisjoni koosseis Taavi Hein

Tarbija
Kaupleja Baltic Parking OÜ (14979179)

Tarbija nõue Leppetrahvi tühistamine

Resolutsioon:

1. Jätta tarbija avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse (TKS § 60 lg 2).

Asjaolud:

Tarbija parkis 16.10.2025 Punane tn 14a Idakeskuse kõrval asuva spordiklubi kõrval. Parkimise aja alguse fikseerimisel parkimiskioskis on parklas lubatud 2h tasuta parkimist. Tarbija tuli spordiklubisse, parkis spordiklubi vahetusse lähedusse lähimale vabale kohale ning sisestas oma auto numbri spordiklubis asuvasse kioski.

Kaupleja määras tarbijale leppetrahvi parkimislepingu tingimuste rikkumise eest summas 50 eurot. Sõiduk oli pargitud parkimistsoonis BP16, kuid registreeritud tsooni BP11 kioskis.

Tarbija ei nõustu leppetrahviga. Idakeskuse ametlikul veebilehel avaldatud parkimisskeem ei võimalda üheselt mõista, et tegemist oleks erinevate parklatega. Skeemil on märgitud ainult üks tsoon — BP11 — kuhu tuleb sõiduk parkida ning kus tuleb õiges kioskis sisestada auto number. Visuaalselt on tegu ühe ja sama parklaga spordiklubi kõrval. Ka kohapealne märgistus ei ole piisavalt selge ega arusaadav, et tarbija saaks mõistlikult eeldada eri “tsoonide” olemasolu ja vajadust kasutada konkreetset kioski.

Tarbija hinnangul ta täitis parkimistingimuse - registreeris parkimise ning vale kioski kasutamine ei saa õigustada 50-eurost trahvi.

Tarbija leiab, et parkimissüsteem on tehtud tarbija jaoks põhjendamatult keeruliseks, luues olukorra, kus eksimus on väga tõenäoline isegi heausksel ja hoolikal tarbijal.

Kui Baltic Parking OÜ käsitleb BP11 ja BP16 alasid eraldi parkimistsoonidena, peavad need olema ka füüsiliselt eristatud, näiteks aiaga või muu üheselt mõistetava piirdega.

Leppetrahv on tasutud 13.01.2026.

Kaupleja seisukoht:

Leppetrahvi väljastamine oli õigustatud, kuivõrd leppetrahvi nõude eeldused olid täidetud.

Sõiduki kontrollimise hetkel ei olnud tarbija parkimistasu maksnud ega parkimisaja algust fikseerinud parkimiskioskis.

Parkimistsoonid BP11 ja BP16 on eraldiseisvad parkimisalad, millel kehtivad erinevad parkimis- ja tasumistingimused.

Tarbija viitab oma avalduses Idakeskuse veebilehel avaldatud parkimisskeemile. Veebilehel avaldatud skeemidel võib olla üksnes informatiivne iseloom; need ei asenda ega saa muuta kohapeal kehtestatud liikluskorraldust. Liiklusmärgid paigaldatakse parklasse ja teele, mitte veebilehele.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijavaidluste komisjon, tutvunud asja materjalidega, leiab, et tarbija avaldus ei kuulu rahuldamisele.

Poolte vahel ei ole vaidlust selles, et tarbija parkis 31.10.2025 sõiduki Tallinnas Punane 14a juures asuvale parkimisalale ning sisestas sõiduki registreerimisnumbri parkimiskioskisse. Samuti ei ole vaidlust selles, et kaupleja määras tarbijale 50 euro suuruse leppetrahvi põhjendusega, et sõiduk oli pargitud tsoonis BP16, kuid parkimine registreeriti tsoonis BP11. Hiljem lisandusid nõudele sissenõudmiskulud.

Tarbija leiab avalduse kohaselt, et parkimiskorraldus oli eksitav ja ebapiisavalt selge. Tarbija hinnangul oli tegemist ühe tervikliku parkimisalaga Idakeskuse spordiklubi kõrval ning kohapealne märgistus ei võimaldanud mõistlikult aru saada, et tegemist on erinevate tsoonidega. Tarbija rõhutab menetluses, et ta registreeris sõiduki parkimiskioskis ning ei jätnud parkimiskohustust täitmata. Samuti peab tarbija leppetrahvi ebaproportsionaalseks olukorras, kus parkimine oli tasuta ning kauplejale kahju ei tekkinud.

Kaupleja vaidleb avaldusele vastu ning leiab, et parkimistingimused olid piisavalt selged ja arusaadavad. Kaupleja tugineb kohapeal paigaldatud liiklusmärkidele ja parkimislepingu tingimustele ning selgitab, et BP11 ja BP16 on erinevad parkimistsoonid. Kaupleja hinnangul rikkus tarbija parkimislepingu tingimusi, kuna ei registreerinud parkimist selles tsoonis, kus sõiduk tegelikult paiknes.

Komisjon selgitab, et poolte vahel sõlmiti parkimiskoha kasutamise leping, millele kohalduvad võlaõigusseaduse üürilepingu sätted. Riigikohus on leidnud, et tasulisel parkimisalal parkimiskoha kasutamiseks sõlmitud leping vastab üürilepingu tunnustele VÕS § 271 mõttes (RKTKo 26.01.2017 nr 3-2-1-80-16, p 19; RKTKo nr 3-2-1-82-16, p 22). Kuna kaupleja tugineb parkimislepingu tüüptingimustele, tuli komisjonil kontrollida ex officio, kas tüüptingimused said

lepingu osaks ning kas need on kehtivad. Kui pooled vaidlevad tüüptingimuste kohaldamise üle, tuleb tüüptingimuste kehtivust hinnata ka juhul, kui pooled ise sellele sõnaselgelt ei tugine.

VÕS § 37 lg 1 kohaselt saavad tüüptingimused lepingu osaks juhul, kui tingimuste kasutaja enne lepingu sõlmimist või selle sõlmimisel juhtis teise lepingupoole tähelepanu tingimustele ning teisel poolel oli mõistlik võimalus nende sisust teada saada. Viidatud tingimus on täidetud. Samuti sisaldasid parkimistingimused sätet, mille kohaselt tuleb tasuta parkimisaja kasutamiseks fikseerida parkimise algus parkimiskioskis. Komisjon leiab, et parkimisalal avalikult eksponeeritud parkimistingimused olid tarbijale nähtavad ning tüüptingimused said lepingu osaks.

Komisjon ei ole tuvastanud asjaolusid, millest võiks järeldada, et parkimislepingu tüüptingimused oleksid VÕS § 42 lg 1 tähenduses tühised. Parkimislepingu tingimus, mille kohaselt tuleb tasuta parkimisaja kasutamiseks registreerida sõiduk vastava tsooni parkimiskioskis, ei ole iseenesest ebamõistlik ega vastuolus lepingu olemusega. Samuti ei ole ebamõistlik leppetrahvi kokkulepe olukorras, kus parkimislepingu tingimusi rikutakse. Parkimistingimuste punkt 7 nägi ette võimaluse nõuda parkimislepingu rikkumise korral leppetrahvi kuni 50 eurot. Kuna parklas maksab üks tund parkimist üks euro ja 24 tunni parkimine oleks seega 24 eurot, siis iseenesest 50 euro suurust leppetrahvi alusetuks pidada ei saa.

Menetluses esitatud fotodest nähtub, et tarbija sõiduki vahetus läheduses paiknes BP16 tähisega liiklusmärk koos lisatahvliga „← 38 m“, mis osundas kõnealuse tsooni ulatusele. Kaupleja on põhjendatult märkinud, et mõistlik ja tähelepanelik juht pidi liiklusmärgi ning lisatahvi põhjal aru saama, et BP16 parkimisala paikneb liiklusmärgi vasakul küljel. Komisjon nõustub kaupleja seisukohaga, et sõidukijuht on kohustatud juhinduma eelkõige parklas ja selle vahetus ümbruses paigaldatud liiklusmärkidest ning kohapealsest liikluskorraldusest, kuna just neil on parkimiskorralduse seisukohalt õiguslik tähendus. Veebilehel avaldatud skeemidel võib olla üksnes informatiivne tähendus ning need ei asenda kohapeal kehtestatud liikluskorraldust.

Komisjon nõustub samuti kaupleja seisukohaga, et mootorsõiduki juhi hoolsuskohustus hõlmab ka kohustust veenduda, millisesse parkimistsooni sõiduk pargiti ning kas parkimine registreeriti õiges tsoonis. Komisjon arvestab, et vaidlusalune parkimiskorraldus ei pruugi olla keskmisele tarbijale kõige lihtsamini hoomatav ning tsoonide eristamine eeldab tähelepanelikku liiklusmärkide jälgimist. Samas ei ole komisjon tuvastanud, et parkimisala oleks tähistatud viisil, mis muudaks tsoonide eristamise objektiivselt võimatuks või äärmiselt eksitavaks. Kaupleja esitatud fotodelt nähtub nii parkimistsooni tähistus kui ka parkimiskioskis kuvatud tsooniinfo.

Komisjon peab oluliseks ka kaupleja viidet komisjoni varasemale praktikale sarnases vaidluses nr 19-1/25-01785, kus komisjon leidis, et tähelepanelik juht peab tundma liikluskorraldusvahendite ja lisatahvlite tähendust ning mõistma, millises tsoonis sõiduk paikneb. Komisjon leidis nimetatud lahendis samuti, et eksimuse riisikot kannab tarbija, kes ei olnud parkimistsooni määramisel piisavalt tähelepanelik.

Samuti ei saa komisjon nõustuda tarbija väitega, et leppetrahv oleks õigusvastane üksnes põhjusel, et parkimine oli kaks tundi tasuta. Tasuta parkimisaja kasutamine oli seotud tingimusega registreerida parkimine õigesti vastavas tsoonis. Kui seda tingimust ei täideta, on kauplejal õigus tugineda parkimislepingu rikkumisele. Tarbija väitis ka, et ta ei saanud õigeaegset teadet leppetrahvi kohta. Kaupleja esitas menetluses fotod, millelt nähtub, et leppetrahviteade asetati sõiduki esiklaasile kojamehe vahele. Riigikohus on leidnud, et leppetrahvinõude jätmist sõiduki

esiklaasile võib pidada tahteavalduse edastamise mõistlikuks viisiks TsÜS § 70 tähenduses (RKTKo 05.06.2019 nr 2-17-117146, p 12). Asjaolu, et tarbija jättis leppetrahvi õigeaegselt tasumata ning nõude sissenõudmiseks kasutati inkassoteenust, ei muuda leppetrahvi ennast õigusvastaseks.

Eeltoodust tulenevalt leiab komisjon, et tarbija rikkus parkimislepingu tingimusi, registreerides parkimise vales tsoonis, ning kaupl ajal oli õigus leppetrahvi määrata. Tarbija avaldus tuleb seetõttu jätta rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakoh tusse.

Taavi Hein

/allkirjastatud digitaalselt/